

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' מצורע ה' ניסן תשס"ה

התברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 250

פנינים יקרים

זאת תהי' תורת המצורע (י"ד, ב) שפירש מוציא רע שדכר לשה"ר זאת תורתו כיום טהרתו, פירוש צריך לטהר עצמו לעשות תשובה כפרהסאי ובגלוי כיום שהוא גלוי מפורסם, ואם תאמר שמא יבוא לו איזה גדלות מזה כנ"ל, לזה אמר והובא אל הכהן, תקנתו שילך אצל הכהן הוא הצדיק הגדול העובד ה' באמת, וזה ימנעוהו מכל פניות בראותו מעשה הצדיקים אשר צדקות אהב ואז ישר יחזה פנימו. (נועם אלימלך)

זאת תהיה תורת המצורע וגו' ויצא הכהן וגו' (י"ד, ב-ג) הענין הוא דע"פ הטבע הצרעת בא מתגבורת המרה שחורה, והרפואה לזה מהטבע לשבת בהתחברות בני אדם ובסוד משחקים ויעלוזו והתורה צותה בדרך ישב, למען הראות כי אין הדבר מצד הטבע רק בהשגחה פרטית והחטא גורם, ואם ישוב בתשובה ושב ורפא לו גם בשבת בדרך, כי נגע הצרעת אינו מן הטבע אלא מן הצרוע, מעשיו רחוקוהו ומעשיו יקרבוהו... (האר"ז"ל)

זאת תהיה תורת המצורע כיום טהרתו והובא אל הכהן (י"ד, ב)... הנגעים מטמאים רק ע"פ הדיבור של הכהן היינו אם יאמר הכהן "טהור" יהיה טהור ואם יאמר "טמא" יהיה טמא, למד לאדם דעת כוחה וגבורתה של הלשון, לכן מפרש הכתוב והובא אל הכהן כי מזה ידע ויבחין גודל כח הדיבור ולא יבהל להוציא דיבור של הלשנה בשפתיו. (המגיד מדובנא)

כיום טהרתו ולקח למטה-ושני תולעת ואזוב (י"ד, ב-ד) לא די שישפיל עצמו מגאותו כשהוא צרוע ונמצא בצרה גדולה אלא אפילו כיום טהרתו שאז אפשר שיתהוו בו הרהורי גאווה, גם אז ולקח למטה ושני תולעת ואזוב להזכירו ולהביאו להשפיל עצמו וגאותו כתולעת ואזוב. (מהר"א מבעלזא)

וראה הכהן והנה נרפא וגו' (י"ד, ג)... בהזכרת גדולת אדונינו לכד יצמח ישועה ויעלה ארוכה מתיר אסורים ויציא אסירים ככושרות רופא חולים רפא ירפא, בכוונת הכתוב בזה שרואה את הכהן הצדיק והנה נרפא... (נועם מגדים)

אל כלי חרש על מים חיים (י"ד, ה) מדוע הצריך הכתוב לכפרת המצורע מים חיים להזאתו? ההסבר הוא כי על המצורע נאמר בדרך ישב שצריך להשפיל עצמו, ויש לחוש שיפול בעצבות ועצלות, לכן צוהו הכתוב לקחת מים חיים לרמוז שצריך עידוד וחזוק במי הדעת של התורה הנקראת מים חיים. (שיחות צדיקים)

יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבות עיניו (י"ד, ו) הטעם שפרט ג' אברים אלו, לפי שהם קרובים אל ג' ראשי עבירות אשר עליהם באים הנגעים, "את ראשו"- לכפר על גסות הרוח, הרוצה להיות ראש לכל דבר "ואת זקנו" - הם השערות סביב לפיו, לכפר על פי המדבר לשון הרע, ואת "גבות עיניו"- לכפר על החמדה... (כלי יקר)

ואם דל הוא ואין ידו משגת (י"ד, זא) הטעם אשר די עבור עני קרבן קטן הרבה יותר מקרבן עשיר, יען גם העניות עצמה היא "מזבח כפרה" ועל ידה נטהר העני מחטאיו. (תכלת מרדכי)

ואם דל הוא ואין ידו משגת (י"ד, זבא) האדם צריך לחשוב שאם דל-הוא- הוא זה שגורם לעצמו כך מפני שאין ידו משגת שאין לו הכלים המחזיקים ברכה שהיא האמונה והתפלה. (פלגי מים)

כנגע נראה לי בבית (י"ד, זח) פרש"י אפילו הוא חכם ויודע שהוא נגע ודאי לא יפסוק דבר ברור לומר נגע נראה לי אלא כנגע נראה לי ע"כ, ללמדנו שלא ילעיג על עצמו לומר נגע נראה לי אלא כנגע. מכאן אתה למד כמה קשה עון זה של לשה"ר, אם לעצמו אין אדם רשאי על אחת כמה וכמה על אחרים, אם אין אדם משים עצמו רשע כש"כ שלא יעשה זאת על אחרים. (בית אפרים)

להורות כיום הטמא וכיום הטהור זאת תורת הצרעת (י"ד, זז) בגמרא (ברכות ה) נאמר שהנגעים יסורים של אהבה הם, ורק כשאין בהם ביטול תורה, והרמוז הוא מפסוק זה להורות כיום הטמא וכיום הטהור - שאין בו ביטול תורה זאת תורת המצורע זאת המבוקש של הנגע - יסורים של אהבה. (עטורי תורה)

שיחת הרא"ע ז"ע א"א ע"ק פרישת נש"א תשל"א - האשק - נכתב ע"י הר"ר כפ' רבנן.

אור המאיר אט החשך (המשך)

(וכפרש"י מתוך הסנה ולא אילן אחר משום עמו אנכי בצרה) משהו שאין לו ערך עצמו, ומה ראה משה? והנה הסנה בוער באש והסנה איננו אוכל, וכאשר משה רוצה לבדוק מדוע לא יבער הסנה, מתגלה הקב"ה ואומר אל תקרב הלם, של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קודש הוא (עיין בשמות ג ו-ו). הקב"ה לא היה חפץ שמשה יראה את האור המאיר את החשך כי מטרתו של הצדיק הוא לראות את החשך כמציאות שממנה לא מתנתקים אלא שרואים בבירור איך שהאור הגנוז לצדיקים מששת ימי בראשית הוא זה שמאיר על החשך. לפי התגלות ה' אל משה רבנו, הסנה סימל את החשך גלות מצרים והצרות שהתלוו אליהם. לבת האש סימל את התגלות האור מששת ימי בראשית. אור זה לא רק שאינו אוכל את הסנה, אדרבה מאיר עליו מאור ששת ימי בראשית. את האור הזה היה חפץ משה לראות והקב"ה מנע ממנו זאת כי תפקידו להשאר בסנה. סמל החשך כשהאור אינו אלא מאיר את החשך.

לאחר מתן תורה כל העם רואים את ההר עשן והם נרתעין לאחוריהם (עיין רש"י שמות כ ט"ו) ורק משה שהוא צדיק האמת נגש אל הערפל בתוך החשך אשר שם האלקים. לאחר שחטאו בחטא העגל אמר הקב"ה למשה לך רד כי שחת עמך, רד מגדולתך כי שחת עמך (שם ל"ב). הקב"ה אומר למשה רד מגדולתך, למה? כי שחת עמך! ולמה נקראים עמך? כי משה רבינו במעמד הר סיני פרסם האלקות בתוך עם ישראל ולכך הם נקראים עמך, וכיון שעמך סרו מן הדרך והחליפו את האמונה בעגל של זהב נעשה פגם בפרסום שם ה' בתוך עם ישראל, וממילא אין כל ערך בגדלותו של משה ולכך נאלץ היה לרדת, הרי מצד עצמו לית ליה מגרמי כלום הלא הצדיק רואה את האלקות מתוך החשך וכאשר האלקות אינה מתפרסמת נשארים בחשך.

ההוראה "לך רד" כי שחת עמך מלמדנו שכל ההשפעה של האור המאיר את החשך אינו אלא

ומירות לשבת: חזק מיחד כאחד עשר ספירות. ומפריד אלוף לא יראה מאורות, ספיר גזרתם יחד מאירות, תקרב רנתי לפניך ה', ע"כ. ביאורו חזק הכוונה להשי"ת קודשא בריך הוא אשר הוא מיחד כאחד את הבריאה שנבראה בעשר ספירות, הקב"ה מפריד אלוף שלא יראה מאורות כי הבריאה מציאות חושך, גם האור שנברא ביום הראשון גזי הקב"ה לצדיקים לעתיד לבא, והבריאה של התווה ובהו הוא זה שנראית באופק. ומכיון שצורך האדם לראות את האור מתוך החשך, לכן ספיר גזרתם וכו' ספיר הכוונה לקיום המצוות שהוא גזרת הבורא כמו שאומרים בזמירות של שבת בלבנת הספיר הראם עוז ידידות והכוונה שהראם עוז ידידות במתן תורה ובקיום המצוות, וכאשר הם ביחד כלומר כאשר האור והחשך קשורים זה בזה ביחד ולא נפרדים זה מזה אז תקרב רנתי לפניך ה' בבחינת באו לפניו ברננה שהוא גלוי נקודת האור מתוך החשך.

כבר אמרנו שהצדיק מכיר היטב דלית ליה מגרמי כלום והוא זה שזוכה לאור הגנוז ומה יעשה באור הגנוז? יפרסם שם ה' בעולמות! הקב"ה צריך את הצדיק שיפרסם שמו בעולמות כי אין הקב"ה מפרסם את עצמו בעולם באופן ישיר כי כדי לפרסם את עצמו יצטרך לרדת מטה מטה, והקב"ה אינו מוכן לרדת מטה מטה רק לאותם הצדיקים הנמצאים בשיא השפלות ומכריזים ש"גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך" (תהלים קל"ט) נמצא בזה שהצדיק מכיר בשפלותו ומכיר שלית ליה מגרמי כלום דווקא הוא זוכה לאור הגנוז שנברא ביום הראשון שבששת הימים של מעשה בראשית, והצדיק הזה מכיר דרך האור את החשך שבמציאות האדם והבריאה בבחינת תווה ובהו וחשך על פני תהום ושרק מחמת האמירה יהי אור נעשה אור המאיר את החשך.

כאשר נתגלה הקב"ה למשה רבינו בסנה, היתה ההתגלות בדומה להתגלות לצדיק בבחינה של אור המאיר את החשך. דהלא הסנה הוא משהו קטן

הרעיון ואז הצדיק בבחינת צדיק גזור והקב"ה מקיים להקים שכינתא מעפרא (עיין שבת נ"ט). עלינו לדעת בבירור שמציאות הוי' נמצא בכל מקום ובכל מצב כמש"כ אני ה' השוכן אתם בתוך טומאותם (ויקרא ט"ז), וכמש"כ בכל צרתם לו צר (ישעיהו ס"ג), אלא שהחשך יכסה ארץ והאלקות נמצאת בהסתר פנים בבחינת שכינתא בגלותא. ובוה שנהיה מאוחדים זה עם זה ונהיה קשורים לצדיק הדור או בהכרח הקב"ה יתגלה, כי הצדיק יגזור אומר להקב"ה להתפרסם, והקב"ה יקים גזירת הצדיק ויתפרסם בבחינת אור המאיר את החשך להראות לכל אחד ואחד כפי דרגא דיליה אשר גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך.

כל אחד ואחד מאתנו למרות שאנו נמצאים בחשך ואפלה צריכים להשתדל להדמות להשי"ת מהו הוא רחום וחנון אף אתה היה חנון ורחום (עיין שבת קל"ג ע"ב), ובאמת שהחשך הוא כל כך גדול עד שאין אנו מסוגלים כלל לעשות כל פעולה המביאה להדמות להשי"ת אלא שבכח האחדות ובכח ההשתדלות יתגלה כבודו יתב"ש ויראה לנו שאין האדם מסוגל לעשות כלום ורק השי"ת הוא המתגלה והוא המקיים את מה שאמר (ישעיהו מ"ח) למעני למעני אעשה.

בודאי אין הכוונה שהקב"ה יקיים את הפסוק למעני למעני אעשה בזה שירד אלינו ויעשה ישירות את המעשים האלו כי הקב"ה אינו יורד מטה מטה, ומה שיוירד הוא רק לאותם הצדיקים הנמצאים בשיא השפלות או שיוירד לאותם המתאחדים אשר דרכם יתגלה כח צדיק הדור, ע"כ ישתדל כל אחד ואחד להיות באחדות ולהשתדל להדמות להשי"ת מה הוא רחום וחנון אף אתה היה רחום וחנון. וכפי כח ההשתדלות כך יתפרסם שמו יתברך בעולמות, וע"כ יתברר לנו בבירור מוחלט שאין האדם עושה כלום והכל מאתו יתב"ש.

העבודה להיות באחדות להתקשר לצדיק הדור ולהדבק בהשי"ת אינו עבודה קלה ביותר ובמיוחד כאשר אנו נמצאים במצב שהחשך יכסה ארץ וההסתר פנים גדול, אך כבר אמרה תורה (שמות י') כי ממנו ניקח לעבוד את ה', זאת אומרת שמכח הרע-פרעה נלמד לעבוד את ה' כמו שהוא

בכח האחדות, כאשר העם נמצאים באחדות אז יש לצדיק הכח לפרסם את האלקות בהכרה שהקב"ה מאיר בתוך החשך ואחרי שחטאו בעגל ונתפרדה החבילה החשך יכסה ארץ (ישעיה ס) ואין בכח הצדיק לפרסם את האלקות בבריאה נמצא שהאחדות והצדיק באים כאחד כאשר יש אחדות יש כח לצדיק לפרסם את האלקות, וכאשר יש צדיק המפרסם את האלקים יש כח לאחדות שיחזיק מעמד. לפעמים צריכים את האחדות כדי לתת כח לצדיק, ולפעמים צריכים את הצדיק כדי לתת כח לאחדות. לפני מתן תורה היו צריכים את הצדיק כדי לתת כח לאחדות, ואחרי שחטאו בחטא העגל והצדיק הוכרח לרדת מגדולתו היו צריכים את האחדות כדי לתת לצדיק האפשרות לגלות את האור האלקי שמששת ימי בראשית ולהאיר את החשך שנוצר מחדש לאחר חטא העגל.

במצב של חשך תפקידנו להזריק אל הצדיק האמת ואין כל הבדל אם הצדיק חי בתוכנו ואם מת (נפטר), כי צדיקים במיתתן קרוים חיים, (ברכות י"ח). אצל הצדיק אין כל הבדל בין שהוא חי ובין שהוא מת, לגביו המות אינו מגרע כלום מכח השפעתו על בני האדם בכדי להשיג את המטרה לפרסם שמו יתברך ברבים, הצדיק האמיתי חי את שני המצבים כאחד גם מה שמוגדר חי וגם מה שמוגדר מת, הצדיק החי אתנו עלי אדמות חש את המות בחלק הגופני הרי הוא יודע שלית ליה מגרמי כלום והרי הוא חשוב כמת, מאידך הצדיק גם לאחר הסתלקותו ממשיך לחיות את החיים הרוחניים כך שהמות אינו גורע ממנו מאומה מלגלות ולפרסם שם האלקים בעולם. לפיכך לגבי ההתקשרות לצדיק האמת אין כל הבדל אם הוא חי בעולם הזה או שהוא חי בעולם הבא.

בעצם בכל דור ודור יש השפעה מצדיקי האמת של הדור וזה שאין אנו מכירים אותם הוא מחמת החסרון באחדות, כי התנאי להתגלות הצדיק היא בכח האחדות כי רק ע"י האחדות יש בכח הצדיק לפרסם את האלקות בבריאה, ובמיוחד במצבנו כאשר החשך יכסה ארץ, ובוה שהצדיק מפרסם שם האלקות בבריאה מתגלה האור מתוך החשך שהוא מציאות הוי' יתברך שמו שכל הניעלם מכל

התנשא מעליו חסד א-ל שימנעהו מלהכשל. ובזה מכיר היטב שהוא בכח האחדות ודבקות לעדיק, אבל מי שחושב שהוא בעצמו יכול להתגבר ומדמיין לעצמו שהפעם יתגבר אין זה אלא מכח היצה"ר המסמא את עיניו מלהכיר במציאות האמיתית, וכך עוברים על האדם אלפי ומליוני מחשבות כך למרות שרואה את המציאות העגומה שאינו מחזיק מעמד עדיין ממשיך לדמיין שיצליח להתגבר.

ע"כ נקיים את הפסוק ממנו נקח לעבוד את ה' להכיר בשפלות האמיתית שאין לאדם כל יכולת להתגבר על נסיונותיו וכשלונותיו ורק בכח האחדות ודבקות לעדיק יתעורר עלינו כוחות עליונים שימנע מאתנו הכשלונות ויביאו אל דבקותו יתברך מה הוא חנון ורחום אף אתה חנון ורחום ולהכיר שגם זה מאתו יתברך שמו.

אינו מתעייף וממשיך לעשות את שלו למנוע מעם ישראל לצאת ממצרים ולקבל התורה כך אנו לא נתעייף ונמשיך לעבוד על עצמנו להיות באחדות להתקשר לעדיק ולהדבק בהשי"ת למרות ההסתר פנים הגדול.

הרא"ש זיע"א הבהיר: מי שרוצה לחפש את הרבש"ע ישירות בלי כח האחדות וכו' לא יצליח בשום אופן, הקב"ה לא "ירד" אליו לפיכך אין כל סכוי שנכיר את הרבש"ע ישירות ואין כל סכוי שנראה את הרבש"ע דהלא כי לא יראני האדם וחי (שמות ל"ג) מאידך כאשר ממנו נקח לעבוד את ה' להיות באחדות. אז יתגלה דברים נפלאים ביותר, לדוגמא האדם רואה את עצמו ואת מצבו בהסתר פנים שאין לו כל סכוי לצאת ממצבו ובטוח כמו שנכשל עד עתה כן ימשיך להכשל שוב ושוב. והנה

→ **הַעֲלֵה שְׁמִי מִן הַתַּחֲתִי וְנִסְתַּח אֶל אֵינִי בְּיוֹם הַיְּשׁוּעָה ב' דחל"א ס"ח**
הַעֲלֵה 12.00 בִּצְהַרִים, הִיטָא אַחֲרֵי הַחֲמִישִׁי. ←

שהשמחה במעונם

הר"ר שמואל קלירס ומשפ' להולדת הנין

הר"ר צבי פרל ומשפ' להולדת הנכד הר"ר אברהם פרל ומשפ' להולדת הבן

הר"ר אלימלך וסרמן ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר בנימין כץ ומשפ' להולדת הנכד הר"ר אברהם כץ ומשפ' להולדת הבן

הר"ר יהודה פרוש ומשפ' לאירוס' הנכד

הר"ר משולם מורגנשטרן ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר יוסף מורגנשטרן ומשפ' להולדת הבת

הר"ר ישעיהו בורגשטיין ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר יוסף פעלזן ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר שרגא שניצר ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר אשר ישעי' קרויס ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר שאול שניצר ומשפ' להולדת הבת

הר"ר מרדכי בהן ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

לעילוי נשמת

הר"ר אריה מרדכי בן הר"ר שאול יצחק ז"ל נלב"ע ז' ניסן
 ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע